

REZUMAT

Această teză de abilitare intitulată „Cercetare fundamentală și studii clinice în medicina dentară” reprezintă o sinteză a activității mele de cercetare științifică desfășurată după obținerea titlului de doctor în medicină și are la bază prezentarea studiilor cuprinse în 10 lucrări publicate în reviste indexate ISI, pe care le-am considerat reprezentative. Prima parte a lucrării, structurată în trei capitole, cuprinde retrospectiva activității mele de cercetare științifică, iar în partea a doua am descris perspectivele de dezvoltare a activității didactice și de cercetare, prezentând direcțiile pe care doresc să le abordez în viitor. Preocupările mele au fost concentrate în primul rând asupra evaluării corelației dintre boala parodontală, denumire care cuprinde modificările inflamatorii de la nivelul țesuturilor de susținere ale dintelui, culminând cu resorbția osului alveolar și pierderea dinților de pe arcadă și unele afecțiuni sistemice, cum sunt diabetul zaharat și disfuncțiile tiroidiene.

Un alt domeniu de interes a avut ca temă studiul materialelor dentare utilizate frecvent în terapia cariei dentare, punând accentul pe biocompatibilitatea și rezultatele clinice ale unor materiale nou introduse în arsenalul terapeutic al medicinei dentare. Acestea au fost completate în ultimii ani prin derularea unor cercetări asupra interrelației dintre afecțiunile inflamatorii parodontale și leziunile cu potențial de malignizare de la nivelul mucoasei orale, fiind cunoscută incidența mare a cancerelor orale și rata ridicată a mortalității, în ciuda progreselor înregistrate în ultimele decenii în direcția tratamentului acestor neoplasme.

Primul capitol prezintă studiile histopatologice, imunologice și clinice asupra leziunilor parodontale derulate la pacienți cu diabet zaharat și disfuncții tiroidiene, accentuând rolul tehnicilor imagistice moderne și al laser-ului în diagnosticul precoce și tratamentul bolii parodontale. Al doilea capitol cuprinde studii epidemiologice și clinice privind leziunile cu potențial de malignizare de la nivelul mucoasei orale, fiind subliniat rolul diagnosticului precoce și al identificării factorilor de risc asociați. În viitor doresc să dezvolt această temă prin evaluarea salivei ca fluid diagnostic al tendinței de transformare malignă în cazul leucoplaziilor și al lichenului plan. În al treilea capitol sunt evidențiate rezultatele cercetărilor privind proprietățile fizico-chimice și biocompatibilitatea unor materiale folosite frecvent în terapia cariei simple dar și în tratamentul endodontic al dinților devitali.

A doua parte a tezei de abilitare cuprinde două secțiuni, în care sunt sintetizate perspectivele de dezvoltare profesională, științifică și academică și sunt prezentate propunerile pentru îmbunătățirea activității didactice și direcțiile de cercetare pe care doresc să le abordez în viitor. Astfel, din punct de vedere didactic, îmi propun introducerea în tematica cursurilor a celor mai importante informații legate de rolul microscopului operator și al sistemelor rotative, considerate standarde de aur în terapia endodontică modernă. Colectivul Disciplinei de Odontologie și Patologie orală, baza materială modernă și nu în ultimul rând, susținerea constantă din partea conducerii facultății noastre reprezintă elementele pe care mă bazez în realizarea acestor deziderate.

Medicina dentară se caracterizează prin posibilități diverse de dezvoltare a cercetării științifice, atât în cadrul specialităților sale cât și al colaborărilor interdisciplinare, mai ales cu domeniile preclinice, care oferă suportul necesar realizării unor studii de cercetare fundamentală. Una dintre direcțiile pe care doresc să le dezvolt se referă la studiul corelației dintre boala parodontală și afecțiunile cardiovasculare, iar a doua are ca scop evaluarea raportului dintre terapia endodontică și implantul dentar, în îmbunătățirea stării de sănătate oro-dentară și creșterea calității vieții. Date recente din literatura de specialitate au sugerat o posibilă asociere între boala parodontală (în special pierderea dinților de pe arcadă) și afecțiunile cardiovasculare, ceea ce deschide perspective de cercetare privind rolul inflamației țesuturilor dentare și al florei parodontopatogene în alterarea funcției endoteliale și în creșterea valorilor unor markeri serologici, cum sunt proteina C reactivă sau fibrinogenul. De aceea, consider că sunt necesare studii clinice care să evalueze posibilele efecte anti-aterosclerotice ale metodelor terapeutice caracteristice fazei inițiale de tratament a bolii parodontale, reprezentate prin detartraj, chiuretaj subgingival și instruirea pacienților în combaterea acumulării de placă microbiană.

În ceea ce privește a doua direcție de cercetare, deși implantologia vine cu un bagaj bogat de promisiuni, atunci când trebuie să alegem între tratamentul endodontic și terapia prin implant trebuie să fim precauți în alegerea ultimei variante. Această atitudine ar trebui susținută în special datorită faptului că inserarea unui implant reprezintă o metodă invazivă, care poate avea implicații majore asupra pacientului, prin nevoia de a se adapta la un material non-self. La acestea se adaugă și riscul apariției peri-implantitei, care afectează o treime din pacienți după un interval de 5-10 ani, în special pe cei cu implaturi multiple, un factor important fiind lipsa de complianță a pacienților. Medicina dentară a fost printre primele specialități medicale care au recunoscut importanța măsurilor de prevenție, devenite un principiu de bază în activitatea multor specialiști. În acest fel, sper că vom putea contribui la o sănătate orală mai bună și creșterea calității vieții.